

20884

Uus Kodu

BRASILIA EESTLASTE AJAKIRI

Revista Estoniana

Märts, 1934.

N. 4

Õuetsiaalne foor

Uus Kodu

SP. 284A

Brasília Eestlaste Ajakiri

Väljaandja: São Paulo Eesti Abiandmise ja Hariduse Selts
„UUS KODU“ (Novo Lar) – Caixa Postal: 3530
São Paulo – Brasil

N.º 4

Märts, 1934

1. aasta

Brasília maastik

Agfa Isogrom

Eestlastele Brasiilias

BRASIILIA EESTLASED !

Meie elame praegu eriti raskel aga ka äärmiselt saatusrikkal ajal. Kogu maailm vaevleb ennenägematu raske majanduskriisi käes. Igal pool püütakse leida väljapääsu tekkinud raskest olukorrast. Rahvad asuvad revideerima oma endiseid tõekspidamisi ja ideaale, leides et nii mõnigi neist oli kas ekslik ehk jälle mitte enam vastav nüüdisaja elunõuetele.

Ka muutub kõigile iga päevaga ikka selgemaks et nii nagu seni, see enam edasi minna ei tohi. Et tuleb loobuda seni nii väga ülistatud klassidevahelisest vaenust ja võitlusest, ja et on ülim aeg hakata rajama meie elu seni nii madalalt hinnatud aususe, usalduse ja heatahtlikkuse põhimõtetele. Et viha ja kadedusega, vaenu ja umbusaldusega ei saa kaugele, ja et kes neid tundeid rahva südamesse istutada püüab, on rahva suurim vaenlane. Rahva heakäekäik on ainult siis võimalik kui rahva jõudu midagi ei killusta, ja kui kõik rahvakihid, üks teist vennalikult usaldades ja heatahtlikult toetades, sõbraliku tundega südames loovale tööle asuvad. Isamaarmastus ja tugevalt arenenud rahrustunne, absoluutne ausus ning heatahtlik suhtumine kaaskodanikkudesse, distsipliin ja valmisolek kandma igat ohrit oma riigi ja rahva kasuks, on need voorused ilma milledeta rahva püsiv heakäekäik üldse võimalik pole.

Ka meie armsas, kauges Kodu-Eestis, on Eesti rahvas neil päevil otsustanud oma riiklist elu hoopis uutele alustele rajada. Rahvahääletusel 14, 15 ja 16. oktoobril l. a. võttis Eesti rahvas suure häälteenamusega vastu vabadussõjalaste poolt esitatud uue põhiseaduse kava. Nüüdsest peale on ka meie kodumaal alanud poliitilise elu uus ajajärk. Erakondade vahelised võitlused ei lõhesta enam edaspidi Eesti rahva jõudu, ega hävita tema töötahet ja usku paremasse tulevikku.

Selle rahvahääletusega näitas Eesti rahvas et tema ei taha enam olla poliitiliste parteide mängukanniks, ega soovi edaspidi enam olla parteidevaheliste võitluste tallermaaks, vaid et ta on otsustanud anda Eesti riigi juhtimist meeste kätte, kellel olemas rahva täieline usaldus ja kellel tegutsemisvabadust sellepärast ka enam tarvis pole endisel määral piirata. Selle tähtsa sammuga on Eesti rahvas enese nüüd jälle leidnud ja tõestanud et ta poliitiliselt küps rahvas on, ühtlasi sellega näidati kõigile teistele et Eesti rahvas on ikka veel seesama kaine ja meelegekindel Kalevipoja rahvas mida ta kord oli oma sangarliku vabadusvõitluse päevil.

Ka meie, Lõuna-Ameerika eestlased, keda saatus siia kaugesse Brasiiliasse toonud, peaksime oma suguvendadest kodumaal eeskujuga võtma. Peaksime samuti äranägema, et ainult organiseeritult, et ainult siis kui meie distsiplineeritult kõik ühte hoiame, võib ka meil eestlasil olla lootusi oma elu siin maal vähe paremini sisseseada.

Ka siin Brasiilias oleks tugev ja hästi arenenud rahvustunne selleks ainsaks jõuks, mis meid veel suudaks koos hoida ja ühte siduda. Ilma rahvustunneta oleksime meie, juba aastaid kodumaalt eemal viibivad eestlased, naga puu küllest mahalangenud kuivad lehed, keda iga väiksemgi tuulepuhang ema-puust ikka eemale ja kaugemale, ning täielisele hävinemisele vastu viib. Sellepärast kasvatagem ja arendagem eneses seda õilsamat tunnet ja pidagem alati meeles, et tugev rahvustunne on see suurim sisemine jõud, mis rahvaid võitmatuks teinud ja neid alati edule aidanud.

Esimese sammuna selle suure sihi kättesaamise teel oleks siis iga Brasiilias asuva, ning edu poole püüdnud Eesti mehi ja Eesti naise kohus, arendada igal pool ja igal võimalikul viisil, nii eneses kui ka teistes kaasmaalastes, meie eesti rahvuslikku vaimu ja ühtekuuluvustunnet. Selle eesmärgiga tuleks kõigil võtta elavalt osa São Paulo Eesti Abiandmise ja Aaridusseltsi „Uus Kodu” tegevusest ning toetada tellimistega ja kaastööga käesolevat ainsat eesti-keelset ajakirja Brasiilias.

Eestlased! Koondagem siis omad read, pidagem lugu omast rahvusest, ja ärge unustagem kunagi et ühenduses on jõud.

Rio de Janeiros,
20. oktoobril 1933

Rudolf Ise
E. V. aukonsul

* * *

Käesoleva numbriga alates hakkab ajakiri „Uus Kodu” ilmuma São Paulo Eesti Abiandmise ja Hariduse Seltsi „Uus Kodu” väljaandel ja toimetusel. Seniseks ajakirja väljaandjaks oli ainult trükikoja omanik Ed. Tamberg & Ko. ja toimetajateks Ed. Anderson ja A. Aur. Kuna aga Brasiilia eestlaste ajakiri peab olema ligidases ühenduses suurima ja ainukese eestlaste organisatsiooniga kohapääl, ja et Ed. Tamberg & Ko. üksinda ajakirja väljaandmine raskeks osutus, siis kokkuleppel võttis Selts ajakirja väljaandmise oma kätte ja moodustas selleks toimkonna, kuhu kuuluvad: Ed. Anderson, A. Aur, I. Toop, J. Rebane, K. Maaros, J. Sestverk, V. Kurik, J. Toom ja P. Uusmann. Ajakirja „Uus Kodu” siht on rahvusline, täiesti seltsi põhikirja alusel, esitades Seltsi ja siinsete eestlaste elu-olu, tuues ka ühtlasi teateid Kodu-Eestist ja eestlaste elust mujalt maailmast. Ajakiri „Uus Kodu” loodab criti Brasiilia ja Lõuna-Ameerika, kui ka kõigilt eestlastelt, rohket kaastööd, huvi ja tellijaskonda, et kindlustada tulevikku. Ilmuma saab ajakiri üks kord kuus kuu lõpul, üksik numbr hind 1 milreis ja aasta tellijale 10 milreisi, välismaile pool kallim. Aadress: „Uus Kodu” (Novo Lar) Caixa Postal 3530, São Paulo, Brasil.

Eesti Vabariigi 16ma. aasta- päeva pühitsemine São Paulos

Nii kui see juba kombeks ja harjumuseks saanud São Paulo eestlastel, korraldas ka tänavu Eesti Abiandmise ja Hariduse selts „Uus kodu” 24. veebruaril s. a. E. V. aastapäeva pühitsemise öhtu.

E. V. aukonsul hr. Rudolf Ise saabus Rio de Janeirost São Paulosse juba 22. veebruaril, et ka omaltpoolt korraldusi teha ja aastapäeva pühitsemisest osa võtta. Sama päeva lõuna ajal tegid visiidi konsulile seltsi esitajad, esimees R. Rupsky, Paul Veltson ja A. Aur, ühtlasi informeerides konsuli seltsi olukorraga. Öhtul külastas hr. konsul R. Ise E. A. ja H. S. „Uus Kodu” ühes uue São Paulosse määratava E. V. aukonsuli norralase Finn B. Arnesen'iga Hr. Konsul jutles seltsi ruumides olevate eestlastega tutvus nende kõikidega ja esitas neile hr. Finn B. Arneseni kui tulevast São Paulo E. V. aukonsulit.

Reedel, 23. veebruari öhtul esineti raadios portugaaliala keelse kõnega Eesti üle, ühtlasi kõneles ka konsul hr. Rudolf Ise portugaaliala keeles, laulis E. A. ja H. S. „Uus kodu” laulukoor hr. V. Göetzi juhatusel Eesti hümn ja kandis ette Eesti laule, solistina esines hr. Jaan Mölder. Samal päeval ilmusid paljud kirjeldused ühes piltidega Eesti üle São Paulo suuremates ajalehtedes ja intervjuud hr. konsul Rudolf Isega.

Pidulikule E. V. aastapäeva kontsertaktusele kogunes seltsi „Uus Kodu” ruumikasse saali vihmase ja halva ilma pääle vaatamata palju eestlasi, et saal oli tulvil täis ning publikumi arvu võis lugeda üldse neljasaja ligidale, Tähsamatel külalistest olid auvõrastena ilmunud: Briti kindral konsul Mr. A. G. Ponsonby, Ungari konsul, Soome konsul hr. Lyder Sagen, Leedu konsul hr. Petras Maciulius, tulevane Eesti aukon-

sul São Paulos hr. Finn B. Arnesen ja Eesti praegune aukonsul Rio de Janeiros hr. Rudolf Ise. Olid veel kutsutud Rootsi konsul hr. Gustav Stal. kes ka ühtlasi Läti aukonsuliks São Paulos kuid kes ei saanud tulla, kuna ta samal päeval pidi Rio de Janeirosse sõitma. Nii-sama oli kutsutud Taani konsul, kes aga pidi Santosse sõitma ja Norra konsul kes viibib praegu Euroopas puhkusel. Briti, Leedu ja Ungari konsulid olid ilmunud oma sekretäridega. Pääle konsulite oli ilmunud veel Cavalheiro de Vivo Matarazzo vabrikute peadirektor, kes Leedu ja Ungari aumärkide omanik ning üks mõjukamatest meestest São Paulos. Peol oli veel S. A. „Entreposto Estrella” peadirektor snr. Pinto Filho j. t.

Aktus algas konsul hr. Rudolf Ise kõnega, millele järgnes Eesti hümn seltsi laulukoori poolt ja siis Brasiilia hümn. Näitelava oli ehitatud Brasiilia ja Eesti lippudega. Pääle Brasiilia hümn esitas konsul R. Ise tulevast Eesti aukonsuli São Paulos hr. Finn B. Arneseni, millele viimane vastas portugaaliala keelse kõnega. Pikema päevakohase kõnega esines seltsi tegelane vanahärra Eduard Kalju.

Kontsert osas esines solistina hr. Jaan Mölder ning klaveril saatis professor Tobia Perfetti. Hr. Jaan Mölder kandis ette oma võimsa ja meeldiva bassi häälega „Isamaa ilu hoieldes” - H. Hermann „Soumen laulu” — F. Pacius, „Tulge kokku rahva hulga” — J. Peters ja „Tulge kokku Eesti pojad” — H. Krull.

Hr. Sergei Linn esines mandoliinil mitme palaga, mis said vaimustava aplausi osalisteks. Klaveril saatis hr. Jorge Mikithúk.

Eesti Seltsi „Uus Kodu” laulukoor hr. V. Göetzi juhatusel kandis ette:

„Uus kodumaa” — V. Göedz. „Kutsumine” — P. Vallin ja „Koit” — M. Lädig.

Aktus — kontsert lõppes Eesti hüm-niga laulukoori poolt ja sellele järgnes tants jazz — orkestri saatel mis kestis kuni kella neljani hommiku Meeleolu

tundus kõigil väga häa ning ülev iseä-ranis seltsi einelaua ruumis, kus kõik lau-ad olid täis kokkutulnud eestlastest ning nii mõnedki viibisid esimest korda seltsi ruumides ja kõlas võimas Eesti laul.

A. Aur

São Paulos,
8. Märtsil 1934. a.

UUS KULTUURISUUND VAJALIK

Miks peame pöörama selja Saksa kultuurile

Viimaste aegade suurpuhang on uues-ti teravalt toonud päevakorda kultuur-suuna küsimuse. See küsimus on olnud kogu meie iseseisvuse kestel valulapseks, kuigi ilmiselt oli kaaluv saksa kultuur-mõju, oli ka sellest tingituna saksa keel meie kooles esikohal. Kuid nüüd peame siiski möönma, et oleme pettunud saksa orientatsioonist, ta ei ole saanud omaseks meie vaimuelule ega nooremäpõlve selgi-tatud ilmavaatele. Saksa kultuur on jää-nud võõraks ja see on loomulik puht-pühhilifeltki võttes. Eestlase vaba hing-eilm ei suuda ühtuda sakslase isiku piirava, distsiplini lialdava, pedantse, uhke, liig õhulise, end hindava ja suu-rushulluva kultuuriga. Meil on küllalt sisemist jõudu, et vabastuda sellest. Rajasime iseseisva riigi, rajame ka ise-seisva kultuuri. Eeskujuks võiksime sea-da endile siin tshehhlasi, kes oma suure presidendi Masaryki juhtimisel on end vabastanud saksa mõjust ja lähistanud ingl.-prantsuse vabale kultuurile, ühtlasi rajades võimsa riikliku ideoloogia. Seda enam, et sakslane pole toonud meile haridust, küll aga rootslane.

Peame leidma vastukaalu ühekül-gesele saksa kultuurile, mis alati avaldu-nud intensiivses vallutuskires, tihti rööv-kultuuris toores rahvaste valitsemise ja endasse sulatavas vaimus. Saksa kul-tuur on katsunud imeda end teistesse rahvastesse, et neid võita sakslusele. Seega on ta vaenulik muurahvusile, eriti aga meile, eestlasile. Ja eriti nüüd, kus

viimase aja Hitleri barbaarsed kultuuri-juhised on tõmmanud saksa kultuurile ümber absoluutse müüri. Hitler on hä-vitanud terve inimsoo tuhandete aastate kestel loodud kultuuri, on riisunud tea-dusliku tõe. Hitler toetub toorele jõule, kuid ometi on sakslus mõjutanud maa-ilma just teaduse kaudu. Ja seepärast oli ka meil vaja mõista saksa keelt, kuna tuli ligidasi kokkupuuteid sakslastega. Nüüd pole enam sakslastel objektiivset teadust. Miks? Paljud saksa teadusme-hed olid juudid või saksastunud juudid, need on kõrvaldatud. Kõiki teadusaval-dusi tuleb riiklike hitler-juhiste järele tõlgitseda idiootlikust vaatekohast, saks-lased on maailma kultuurirajajad. On keelatud iga teaduslik tõde, mis sisal-dab darvinismi, freudismi või patsi-fismi (rahu) põhimõtteid. On põletatud kuulsate meeste tööd — „Saksamaa on puhastanud end ajudest” nagu öeldak-se ja mis jääb siis veel järele saksa tea-dusest? Mitte midagi! Praegune saksa teaduslik-kirjanduslik toodang on täies-ti kõlbmatu ja vale tõlgitsusega.

Nii tuleb pöörata selg saksa kultuu-rele ja teostada järsk ümberorienteeru-mine. Tuleb vabaneda lämmatavast saks-lusest ja tegeliku elu nõudel hääks teha raske kultuuriline eksimus. Ka Vene kommunistlik kultuur loomulikult ei kõlba. Jääb üle omaks võtta ja ligine-da skandinaavia inglise-prantsuse kul-tuursuunale. Miks on meile vajalikum viimane suund, seda tingib meile tões-

tatud saksa kultuuri kõlbmatus, aga veel ka rida teaduslikke, praktilisi, majanduslikke ja poliitilisi tegureid. Ja neid kahjuks on seni vähe arvestatud.

Juba rahvapsühholoogilisest seisundist on meie rahva vaimuelule väga ligidane põhjamine klassiliste kultuurriikide vaimulaad ja nimelt oma suure konkreetse, asjalikkuse, sisukuse, endavalitsemise, mõõdukuse, häa maitse, inimlikkuse ja lähisuse poolest maisele elule. Ja ka teaduslikult on anglo-saksa kultuur olnud rikas eriti pääle Maailmasõja, mis oma suurte loeteldud omaduste tõttu evib suurväärtuse.

Ka tegelikult on inglise keelel suurim tähtsus, seda valdab ametliku keelena üle 600 miljoni elaniku; see on saanud maailma keeleks kõigis maailmajagudes. Ja nii on selge, et inglise keel võimaldab igale suurimaid võimalusi enese rakendamiseks väljaspool kodumaad, ja sellena ta on ainuulatuslik. Ja kuigi saksa keelt nõutakse praegu kohaliku keelena, siis on kord juba kätte jõudnud aeg, et need „kohalikud“ ära õpiksid eesti keele. Kes seda ei soovi, selle koht pole Eestis. Meie riik pole mitte hoolekande asutis!

Mis puutub põhjariikide poliitilisse ilmesse, siis on need olnud ja on klassilised vabadusmaad, kus kodanikud ialgi pole tunnud õudseid orjuseahelaid. Neid on tarvitanud ja sidunud ka ainult „kultuuriline“ Saksamaa. Kui meie Vabadussõjas vajasime abi, siis tulid appi soomlased, rootslased, taanlased, inglased, ameeriklased ja meie ei kahtle, et nad

olid aetud selleks puhtast vennaarmastusest, mida sidus ühine mõistmine ürgtungist vabaduse järele. Kuhu jäid siis rohked sakslased — oma abiga valmis-
tasid eestlastele orjaahelaid, et oma verejani kustutamist jätkata. Ja nüüd ähvardab tulla see alatus uuesti vagaduse ja riigile lojaalsuse katte all. Eestlane pole pime: See meile sõbralik poliitiline ürgne rahusuund põhjamaadelt on jäänud tänini ja nõuab meie lignemist sinnapoole. Liiatigi veel nüüd, kus Saksa maadeahnus ähvardab Eesti iseseisvust ja ihaldab eestlaste orjastamist.

Lõpuks on ka majanduslikult väga oluline pääseda inglise turule, kes vaatamata sellele, et oleme üleliia sõbrustanud Saksamaaga, siiski meie suuremaks ostjaks, sellega kindlustakse ühtlasi oma poliitilise rippumatuse. Ja see viimane on hädaohus, kui majanduslikult liialt rippume Saksamaast, sest praegused säälsed sündmused vihjavad asjaolule, et majanduslikule Baltimaade vallutamisele võib järgneda poliitiline vallutamine. Meie diplomaatia peaks seda küll arvestama lahtiste silmadega, liiati kui inglise majandusringkonnad suhtuvad leplikult meie kaubandustootetele. Raskustest, mis siin tekivad, tuleb saada üle riigi tuleviku nimel.

Need on tegurid, mis ütlevad, miks vajame nimelt inglise keelt ja uut kultuurisuuna. Põhjamaise kultuurisuuna omastamise kaudu säilitame oma ürgse vabadustungi ja leiame omale sõbrad riigest, kes austavad õilsaid inimõigusi, ka eestlaste inimõigusi, kui kultuurvõitluses saavutatud jumalikke aardeid.

A. Kivirähk.

Arutlane kaup

Kaupmees kutsunud kangesti talumeest kes poest mööda läinud, kaupa ostma.

— Ega sull seda kaupa ikka pole, mis mul tarvis läheb, — vastas talumees.

— Astu aga sisse, leiad kõiki kaupu.

— Anna siis naiste ranga- ja searasa? — küsinud talutaat.

— Niisugust kaupa pole ju, — vastanud kaupmees.

— Noh anna siis mõni küüinar vilet ja paar tuusti liiva?

— Mine narr, — vastanud kaupmees.

Talumees läinud kaupmeest pilgates poest välja.

SÃO PAULO E. A. ja H. S. „UUS KODU”

AASTAPEAKKOOLEK

São Paulo Eesti Abiandmise ja Hariduse Selts „Uus Kodu” pidas püha-päeval. 4. märtsil 1934. a. oma korralist aasta peakoosolekut.

Et väljakuulutatud ajaks kella 7 õh. tarviline arv liikmeid koosolekuks kokku ei tulnud, siis peeti teiskordne koosolek pool tundi hiljem, mis põhikirja järele otsuse võimeline.

Teiskordsele Seltsi aastapeakoosolekule kogunes seltsi 87 liikmest 44 liiget. Koos olid:

A. Aur, R. Zirk, A. Zirk, A. Davel, A. Suursoo, A. Veiderpass, A. Hirt, W. Aavik, R. Rupsky, P. Uusmann, J. Bauer, V. Saber, Ed. Kalju, H. Bauer, Joh. Suursoo, Joh. Toom, E. Pensa, E. Trell, P. Weltson, A. Pere, H. Treiman, J. Kulpas, A. Lepikson, V. Kalju, V. Kurik, A. Reks, A. Lelov, F. Mihkelson, E. Reitman, J. Mölder, Ed. Anderson, A. Teller, J. Sestverk, A. Sisask, E. Wehman, I. Toop, H. Täll, Joh. Linnart, A. Lemergas, I. Lemergas, Ed. Ulmer, J. Nigol, K. Karlson ja M. Kalju.

Koosoleku avas Seltsi esimees hr. Rudolf Rupsky järgmise päevakorraga:

- I. Koosoleku juhataja ja protokolleerija valimine.
- II. Seltsi tegevuse aruanne - J. Toom
- III. Seltsi kassa aruanne - A. Teller
- IV. Uue juhatuse ja revisjoni komisjoni valimine 1934 aasta pääle
- V. Läbirääkimised.

§ I

Koosoleku juhatajaks valitakse hr. A. Aur, protokollerijaks hr. Ed. Anderson ja abiks P. Weltson.

§ II.

Seltsi möödunud aasta (aasta loetakse 1. märtsist 1933. a. kuni 1. märtsini 1934. a.) tegevuse üle andis aru Seltsi peasekretär hr. Joh. Toom. On peetud möödunud aasta jooksul 2 korralist peakoosolekut ja erakorralisi 2. Juhatuse korralisi koosolekuid on peetud 46 ja erakorralisi 11. Revisjoni komisjon on pidanud 6 koo-

solekut. Hariduse alal korraldas Selts loenguid Hr. A. Aur pidas 9 loengut Eesti rahva Ajaloo üle, Ed. Kalju pidas 7 loengut Abielu üle, 1 loengu vanast Eesti rahva ajaloo ja 1 loengu teemil „Jõud” Hr. V. Muna pidas ühe loengu ruumi ja aja üle, käsitades vana ja praeguset moodsat Einsteini teoorijat. Seltsi poolt korraldatud eeskavaga pidu õhtuid peeti 12, üks neist spordi õhtu, mis sisaldas poksimist. Tantsuõhtuid peeti 4 üks perekonna õhtu ja üks väljasõit Santo Amaro järve kaldale. Sisestulnud kirju 42 ja välja läinuid 32.

Seltsil oli varandust möödunud aastal inventaari nimekirja järele Rs 1:677\$600. Möödunud aastal kustutati sellest varandusest maha Rs 105\$000 mitmesuguseid asju, mis vananenud, katkiläinud ja kõbmatuks muutunud. Juurde muretseti möödunud aastal varandust Rs 1:551\$000, milline summa sisaldab eneses viktroolat, näitelava eesriiet, akna kardinaid, kahte saali lühtert j. t. asju. Juurde arvates veel 27 elektri lampi 81 milreisi väärtuses on seltsil varandust praegu Rs 3:309\$600. Aruanne võetakse vastu ja kinnitakse seltsi peakoosoleku poolt.

§ III.

Seltsi möödunud aasta kassaaruande loeb ette P. Weltson, kes volitatud selleks seltsi kassapidaja A. Telleri poolt.

Seltsi on mitmesuguseid sissetulekuid olnud aasta jooksul Rs 13:394\$100 ja väljaminekud Rs. 12:741\$900. Kassas ülejääki Rs. 652\$200.

Revisjoni komisjoni poolt annab aru A. Aur. Praegusel silmapilgul on raha kassas Rs. 561\$000. Võlga maksta on Ed. Trellile 141\$500 ja P. Weltsonile Rs. 110\$000, kokku Rs. 251\$000. Pääle selle on õiendada V. E. Ü. Almanakkide eest Rs. 52\$300, raamatute kautsjoni Rs. 21\$000, V. E. Ü. rinnamärgid Rs. 34\$500 ja „Meie Tee” Rs. 12\$000, kokku seega võõrast raha kassas Rs.

119\$800. Puhas ülejääk Rs. 189\$700. Sellest summast peab Seltsi põhikirja järele minema 80%, see on Rs. 151\$920 abiandmise kassasse ja 20% Rs. 37\$980 seltsi põhikapitaliks pank. Abiandmise kassast on õigus seltsi juhatusel ühes revisjoni komisjoniga seltsi liigetele abi anda enese äranägemise järele, kuna põhikapitali kasutamise määra on Seltsi peakoosolek.

Aruanne võetakse vastu ja kinnitatakse seltsi peakoosoleku poolt.

§ IV.

Seltsi uue juhatuse valimisel 1934. a. pääle kuni järgmise aasta peakoosolekuni mis peetakse märtsikuu esimestel päevadel 1935. a., säetakse kandidaditena ülesse endine juhatuse terves koosseisus ja veel teistest: P. Veltson, H. Treiman, A. Lepikson, J. Mölder, A. Lemergas, A. Pere ja J. Bauer.

Uude juhatuse valitakse salajasel hääletusel: R. Rupsky, J. Toom, V. Kalju, E. Trelle, P. Veltson, A. Teller, ja J. Mölder. Kõik endised pääle P. Veltsoni ja J. Mölderi.

Kandidaatideks jäävad järjekorras A. Lepikson, H. Bauer, H. Treiman, A. Lelov, A. Lemergas, J. Bauer ja A. Pere.

Revisjoni komisjoni valitakse lahtisel hääletusel: A. Aur, J. Suursoo, ja V. Kurik. Kandidaatideks jäävad: J. Sestverk, R. Zirk ja J. Kulpas.

§ V.

Läbirääkimiste all valitakse Seltsi auliigeteks: Leedu konsul hr. Petras Maciulius São Paulos, Soome konsul hr. Lyder Sagen São Paulos ja E. V. aukonsul hr. Rudolf Ise Rio de Janeiros. Endine seltsi auliige hr. Romancio Netto kinnitakse.

1) Otsustakse asutada Seltsi osakond Rio de Janeirosse; milleks juba eeltööd tehtud.

2) Uuelt valitud juhatusele nõutakse; et ta esitab peatselt peakoosolekule Seltsi 1934. a. celarve. Üld juhtnõõridena nõutakse, et seltsi praegustest ruumidest lahkuda ei tohi ilma peakoosoleku otsuseta, niisama peavad peoõhtud olema

seaduslikud ja korras, et ei saaks mitte ette tulla politsei trahve.

3) Otsustakse saata palvekiri Eesti Vabariigi valitsusele kõigi Brasilia eestlaste poolt ja selleks korjata allkirju kõikidelt Brasiilias elutsevatelt eestlastelt. Palvekirjas palutakse praegust kõrget passimaksu, mis aastast 45 milreisi, palgateenijatel ja iseseisvas teenistuses olejatel 60 milreisi aastast, alandada 5 milreisi pääle Pääle selle palutakse, et esimene aasta teise poolaasta passimaks mis sisse nõutakse E. V. sisetariifi järele ja teeb siin suure summa 125 milreis, et see kustutakse ja viidakse aastapassimaksu õienduse alla, mis oleks 5 milreisi aastast.

4) Otsustakse ajakirja „Uus Kodu“ väljaandmine võtta seltsi kätte ja valitakse juhatuse ses asjus toimida oma äranägemise järele, kuid tingimisel mitte kahjuga töötada, Ajakiri „Uus Kodu“ trükitakse Ed. Tambergi trükikojas ja esimene käesoleva aasta number ilmub 25. märtsi ümber.

5) Otsustakse liikmemaks jätta endiseks see on sisseastumine 3 milreisi ja liikmemaks 2 milreisi kuus, kuid andakse juhatusele volitus kord aastast ühe kuu jooksul võtta liikmeid vastu ilma sisseastumise maksuta.

6. Peakoosolekul tutvustatakse uut puhveti pidajat seltsi liiget A. Veiderpassi ja teatatakse ühtlasi, et E. V. aukonsuliks São Paulosse on määramisel norralane tursakala importöör hr. Finn B Arnesen, elukoht São Paulo. Rua Libero Badaro, 10;

Vahepääl läks üks osa koosolejatest hr. konsul Rudolf Iset jaama saatma, kes sõitis Rio de Janeirosse tagasi, koosoleku lõpul on need liikmed tagasi Üks neist hr. Ed. Kalju võtab sõna ja annab seltsi peakoosolekule edasi hr. konsuli muljed ja soovib omalt poolt, et selts püüaks käia ja olla nende oma esimeste nelja tähtede vääriline, milledeks on E. A. H. S. see on Eesti Abiandmise ja Hariduse Selts.

Sellega lõpeb koosolek, mis kestnud 4 tundi.

A. Aur

KILDE BUENOS AIRESI EESTI SELTSKONNA ELUST

Vist kusagil pool ei ilmuta end nõnda silmapaistvalt see kuulus „Eesti jonn” kui just siinses Eesti seltskonnas. Viie aasta eest lahkus üks osa liikmeist tolleagsest E. V. „ühendusest”, et asutada uus selts ülemaalse E. N. Ü. Argentina osakonna nime all. Ei olnud mingisuguseid lahkuminekuid sihtides või püüetes, ei tehtud mingisuguseid takistusi eesmärkide läbiviimisel, vaid lihtsalt mõne üksiku isiku jonn oli siin mõõduandev. Ja see jonn kestis 5 aastat, olgugi et need „jonnimehed” isegi aru said, et kahe seltsi ülevõlpidamine siinses, nii väikeses, Eesti peres täitsa ülearune oli. Tagajärjeks oli see, et paljud tasakaalukamad isikud lahkusid seltsist ehk jälle ei võtnud seltsi elust aktiivselt osa, seltside liikmete arv langes miinimumini, nõnda et juhuseid oli kus ei olnud kõike valitavate kohtade jaoks inimesi. Esialgul vaadati vihaseks üksteise pääle, kuid ajajooksul lepidi ikka rohkem ja rohkem enda vahel kokku, ning viimase kahe aasta jooksul sai see soov, kahte seltsi jällegi üheks seltsiks ühendada, ikka elavamaks ja elavamaks. Palju aitasid siia kaasa ka mitmesugused kaudsed asjaolud, nagu ühiseis ruumes tegutsemine, majandusline kitsikus, uute liigete juurdevoolu vähenemine jne.

Lahkuminekuks mõjus omal ajal palju kaasa ka see asjaolu, et majandusline konjunktuur sel ajal palju parem oli, inimesed olid enam vähem kõik tööl, teenisid oma „ilusat kopikat”, nõnda et mõne peso ohverdamine seltsi hääks, et aga jonn mitte jätta, kellegile raskusi ei sünnitanud. Ka oli eestlaste pere arviliselt palju suurem ja sellestki oli suurem osa koondud otse Buenos Aires’i. Ka andsid sisserändajad alaliselt, olgugi vähesel arvul, uusi liikmeid juurde. Kuid ajad muutusid. Algas majandusline kriis, töövõimalused vähenesid, palgatingimised halvenesid, paljud olid ja paljud on

praegugi ilma töötä, paljud valgusid mööda maad laiali, kuna teised väljarändasid, kas kodumaale tagasi ehk lähematesse naaberriikidesse, sisserändamise kitsenduste tõttu lõppes uute liigete juurdevool, kuid kiratseti edasi kahe seltsi näol. Tegelased olid sagedaste mõlemas seltsis ühed ja samad ja kui mõlemad seltsid lõpuks ühiseid ruume hakkasid kasutama, sai ühinemise mõte enam-vähem kindlama kuju ja peale rohkem kui ühe aasta vaiealuste järele, saadi nõnda kaugele, et 25 nov. l. a. peeti ühine pääkoosolek, likvideeriti mõlemad seltsid, asutati uus ühine selts, Eesti Selts „Estonia” nime all ja valiti esimene uus juhatus. Ühinemise otsused viidi mõlemas seltsis kaunis üksmeelselt läbi ja selle järele otsustades paistis nagu oleks uus ajajärk meie Eesti seltskonnas alanud. Loota oli et uus juhatus nüü sama üksmeelselt ja vaimustusega tööle hakkab, kuid ka siin, nagu kuulda ja näha, on juba tekkinud mitmesugused lahkkelid ja vastolud, mis väga halvendavalt seltsi edaspidise tegevuse pääle mõjuvad. Jällegi ei ole siin põhjuseks mitte mõnesugused põhimõttelised küsimused, vaid on siin tooniandjaks jällegi see „eesti jonn” batsill. Ka mõjub palju kaasa siin esimehe hr. A. Luige mitte küllalt taktiline ümberkäimine enda lähemate kaastöölistega ja tema väga puudulik eestikeele oskamine, kuna tema juba üe 20 aasta Argentinast elanud ja selle tõttu keele unustanud ja Eesti kultuurile täitsa võõraks jäänud. On otse arusaamata, mida lootis kohalik Eesti seltskonnaga sellega kätte saada, teda esimeheks valides.

Loodame aga siiski, et see nähtus on ainult möödaminev ja seltsi juhatus edaspidi end tõsisele kultuuri tööle rakendab.

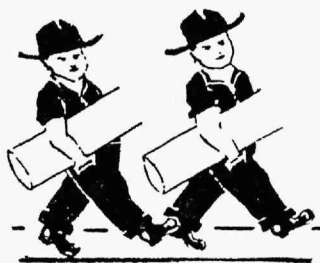
Ühest hääst ja ilusast algatusest ei saa aga ilma meelde tuletamata mitte

mööda minna, see on seltsile kindla suvise väljasõidu platsi muretsemine, seni ni puudus Eesti seltskonnal kindel plats väljasõitude jaoks ja suvel seltsi liikmed valgusid laiali igasse ilmakaarde. Selle tõttu vähenes igasugune läbikäimine üksteise vahel ja seltsi tegevus oli täitsa halvatud. Tänavu aga renditi B. Airesi lähedale, La Plata jõe kaldale kindel väljasõidukoht ja nüüd võib igal püha-päeval seal 40-50 inimest lõbutsemas ja suplemas näha. Soovivat aga oleks, et juhatus nüüd juba aegsaste hakkaks ka selle peale mõtlema, mida tuleval talvel selleks ettevõtta, et inimesi lähemale

kaastööle tõmmata. Seniaegne seltside tegevus seisis ainult mõningas pidupidamises ja see oli kõik. Nüüd aga, kus ühisel uuel seltsil ligi 80 liiget, sellega ka ainelised võimalused palju suuremad, peaks tööste midagi rohkem suudetama just otse kultuur töö alal ära teha. Kuid ei ole mitte midagi sellesarnast kuulda ega näha. Ajakirjandust saab selts vähe — ainult 1 eks. „Päevalehte“ ja sedagi tasuta, ning sellepärast on ka nälg ajakirjanduse järele suur.

Seltside kokkuliitumisega on edaspidiseks tööks ilus algus tehtud, ning juhatuse kohus on seda nüüd jätkata.

Homo novus.

Kadunud õnn

*Kuidas ükskord õnne tuntsin ma
Lapsepõlves, kallis kodussa;
Kui mind ema kahel käel kiigutas,
Armul õrna rinna vastu vajutas!*

*Nüüd ma kaugel kallist kodusta,
Eemal armsa ema rinnalta —
Võõral pinnal pean rändama
Kuni närtsin, suigun vaikselt surmassa.*

Liina Taker

J
A
A
N

M
Ö
L
D
E
R

Jaan Mölder'i kontsert.

29. aprillil esineb esimese kontserdiga B. E. S. „Uus Kodu” ruumides, meie noor laulukunstnik Bass, hr. Jaan Mölder, kes omanud kohapääl lühikese ajaga hää kuul-suse. Brasilia, kui ka eesti ajalehed on tema võimeid tihtigi kiitvalt arvestanud ja hääid tuleviku ennustanud. Hr. Jaan Mölder on korduvalt esinenud kohalikus raadios ja parimates klubides. Parima menu osaliseks sai hr. Jaan Mölder esinedes E. V. 16.a Aastapäeva puhul E. A. ja H. Seltsi „Uus Kodu” poolt korraldatud aktusel, millest osavõtma olid ilmunud muuseas siinsed välisriikide esitajad, üpris vaimustatud oli meie lähidasema hõimurahva Ungari konsul kes pääle aktust kiitvalt hr. Jaan Möldri kohta tähendas: „Põleks uskunud, et siine pisikene eesti pere omab sarnase hää laulu jõu.

29. aprilliks on hr. J. Mölder kokku säädinud harukordselt huvitava ja sisurikka kontsert-kava, Eesti, Vene ja Italia heliloojate töedest kus ei puudu ka ariad operitest.

Kindlasti saavad kogunema 29. aprillil kõik siinsed eestlased ja laulusõbrad „Uus Kodu” ruumidesse, et kuulda hääid ja ilusad laulu omas seltsimajas.

Kontserdi kava

1.ne osa

1. Lapsepõlve kodu Luiga
2. Hispania Serenad Retskunov
3. Pisarcõ Rubinstein
4. Inquesta Tombola oscura
(pimedas hääas) Beethoven
5. La condola nera (must condol) Rotoli

2.ne osa

1. Gli Hugonotti (Hugenottid) . Meierbeer
2. La sonnambula (unenägija) . Bellini
3. Simon Boccanegra Verdi
4. Se opressi ognor
(kui rõhumas iga tund) Balévy
5. La Bohème (Bohemlased) . Bucciini

3.as osa

1. Üks ainus korõ Törnpuu
2. Sultani aria Artemowsky
3. All hääas on pime Törnpuu
4. Fantasia Glinka
5. Soome Laul Pacius

Kontserdi algus kell 1/2 9 õhtul. Pääsetähed vahal eelmüügil saada igapäev Seltsi juhatuselt ja emelaua pidajalt.

Sõjaajalooline loeng „Ugalas”

Vabadussõja ajaloo töökomitee juhataja kolonel
Katai huvitav ettekanne täiskiilutud saalile

Viljandis esines „Ugala” saalis sõjaajaloolise loenguga landesvääri sõjast ja Balti aadli võimupüüetest Vabadussõja ajaloo töökomitee juhataja kolonel Katai, kelle ettekanne oli kokku tõmmanud puupüsti saalitäie rahvast. Ettekanne kujunes väga huvitavaks, kuna kolonel Katai selles üksikasjaliselt käsitas võitlusmomente meie suurima ajaloolise väenlasega—landesvääriga. Ettekanne vältas umbes 2½ tundi, ning seda selgitasid vastavad tabelid.

Balti aadli võimupüüded hakkasid ilmnema iseäranis silmatorkavalt 1917. a. Vene revolutsiooni ajal. Aadel püüdis mõjutada Saksa valitsust Baltimaade okupeerimisele, sest segaste aegade puhkemisel Venemaal arvati selleks olevat kõige kohasem silmapilk. 4. novembril 1917. pidas Saksa valitsus ära Balti aadli pealekäimisel nõupidamise, kus otsuseks tehti, et Baltimaad tulevad ühendada Saksamaaga. Et aga Saksa ametlik välispoliitika kartis Lääne-Euroopa arvamist, siis Saksa valitsus jällegi Balti aadli lahkkel kaasabil hakkas koguma eestlaste hulgas allkirju, et Eesti pooldab seda sammu. Allkirjade kogumine loomulikult ei annud tagajärgi, sest eestlaste vabadusiha oli selleks liigagi suur. Maa okupeerimisega 1919. paistsid kõik Balti aadli kavatsused täide läinud olevat, sest maal võis teosteda nüüd piiramata võimuga.

Saksamaa ja Balti aadli edaspidine tegevus meie ja meie naabrite vastu oli sama „armuline”. Et kardeti Venemaad, siis hakati Riias ja mitmes teises linnas korraldama n. n. „Landesvehrsamm-lungeid”, kus katsuti lavastada rahva

meeleolu ja nõuda, et Saksamaa Venemaa vastu võtaks Balti riigid oma sõjaväelise kaitse alla. 16. okt. 1918. andiski Saksa keiser oma nõusoleku selles küsimuses. Kui aga Saksamaal puhkes revolutsioon, siis ühenduses sellega hakkas raugema ka okupatsioonivõim, kuna see oli rahvale päälesurutud ja Balti aadel kogu aeg teotses vaid kitsastes kildkonnahuvides. Pärast seda kui Venemaa tunnistas tühjaks Bresti rahulepingu, oli selge, et Venemaa huvide keskpunktiks on jällegi Läänemere äärsed maad ja seega tumestasid juba kaks suur riiki meie koitvat vabaduspäikest.

Kolonel Katai käsitas pikemalt ka n. n. rauddiviisi tegevust näidates väga kujukalt, missuguste huvide tallermaaks olid Balti riigid 1918. a. lõpul ja 1919. a. esimesel poolel. Lätis moodustatud ajutine valitsus oli sunnitud kolima ühest linnast teise. Sel raskel silmapilgul meie vägede ülemjuhataja kindral Laidoneri algatusel moodustati umbes 9000-mehe-line vägi, kes sõja landesvääriga lõunarindel viis võidurikka lõpuni, aidates Lätile kätte võita vabadust ja ajada nurja Balti aadli hertsogiriigi rajamise kavatsused.

Ettekande lõpul võttis sõna üleriikliku vabadussõjalaste ühenduse Viljandi osakonna esimees kindral Soots, kes kriipstutas alla landesvääri ja Saksamaa plaane Eesti suhtes, tähendades, et praegu on jällegi päevakorrale kerkinud iga-sugused „Führerid” ja „uued inimesed”, kelle kavatsused kõigile peaksid olema selged.

Koosolek lõppes lauluga „Eestimaa, mu isamaa . . .”

„Sakala”

E. V. aukonsul hr. Rudolf Ise

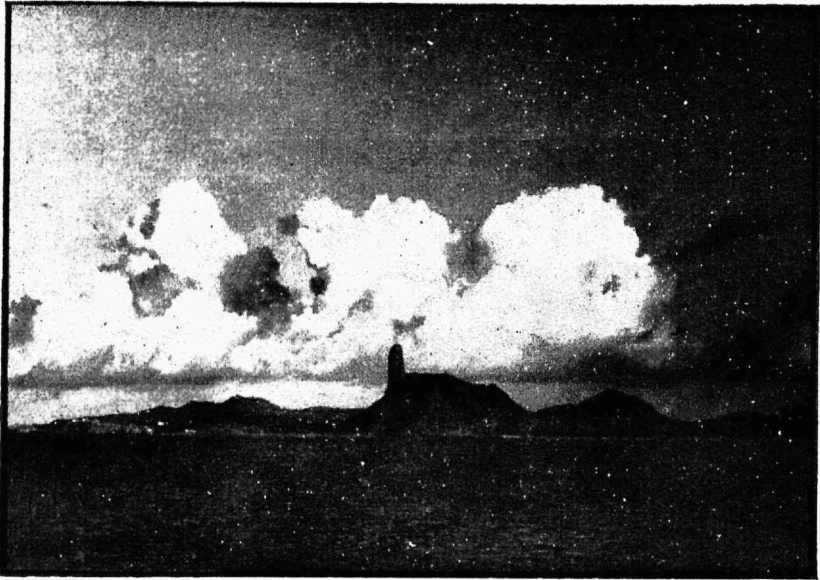
külastas São Paulo't

Konsul hr. R. Ise jõudis São Paulosse 22. veebruaril ja sõitis Rio de Janeirosse tagasi 4. märtsil, seega viibis hr. konsul São Paulos ümarguselt 10 päeva: Kõige aja peatus hr. konsul Leedu konsulaadis Rua Aureliano Coutinho, 10. Leedu konsuli hr. Petras Maciuliuse juures. Kohe kui konsul R. Ise São Paulosse jõudis külastasid teda Leedu konsulaadis seltsi esitajatena seltsi esi-

sama ülesvõtted, need kõik olid antud konsul R. Ise poolt.

Seltsi juhatuse koosolekutest õhtati seltsi ruumides võttis konsul paaril korral osa, üks koosolek venis isegi kella ½2 öösel, niipalju oli omavahel rääkida.

Ühtlasi külastas hr. konsul R. Ise eestlasi nende oma kodus, päämiselt neid kellel oma majapidamine, oma maja või talu. Juhiks oli konsulil seltsi liige

Jumala sõrm Rio de Janeiro

mees R. Rupsky, A. Aur ja P. Weltson. Õhtul külastas konsul ühes Finn B. Arneseniga, kes tulevane São Paulo Eesti aukonsul, seltsi ja tutvus säälsete eestlastega. 23. veebruaril esines konsul raadios kõnega Eesti üle. 24. veebruaril E. V. aastapäeva kontsert-aktusel seltsi ruumides esines hr. konsul R. Ise aktuse kõnega, São Paulo suuremates ajalehtedes ilmusid Eesti üle kirjeldused nii-

Karl Maaroos. Külastati väljaspool São Paulot hr. Ed. Kalju talu, kellel oma kalatiik ja tehti kohal ülesvõtteid, niisama külastas ka konsul R. Ise endist Eesti haridusministert hr. Kartau'd tema omas kodus ja paljuid teisi eestlasi.

Oma südamliku ja lihtsa ülevalpidamisega võitis konsul kõikide usalduse ja jättis enesest häa mälestuse São Paulo eestlastele.

Ühegi eestlase laual ei puudu „UUS KODU”

SOOME SPORTLASED MEIE KÜLALISTENA

16. märtsil saabusid Rio'st São Paulo'sse Soome sportlased — kergejõus-
tiku mehed: Kalevi Kotkas, Iso-Hollo
ja Bengt Sjöstedt, kuna neljas Marti
Alartoutu ei saanud ühes tulla haiguse
tõttu. Jaama vastuvõtma olid ilmunud
Soome konsul hr. Lyder Sagen, tulevane
Eesti aukonsul hr. Finn B. Arnesen,
mõned spordi seltside esitajad ja Eesti
Seltsi „Uus Kodu” liikmed. „Tere tule-
mast Soome pojad” — selle hüüdega
võeti vastu kangemaid Soome poegi.
Eesti neiud ulatasid mõned kimbukesed
lilli ja konsul hr. Lyder Sagen viis me-
hed reisuväsimust puhkama. Jaamas ju-
ba selgus, et Kalevi Kotkas valdas eesti-
keelt mis palju rõõmu eestlastele val-
mistas.

21. märtsil korraldas grupp Eesti Seltsi
„Uus Kodu” tegelasi, kohale jõudnud
sportlaste auks teeõhtu, millest olid osa-
võtma palutud ka Soome konsul hr.
Lyder Sagen, Leedu konsul hr. Dr. P.
Maciulius ja tulevane Eesti aukonsul hr.
Finn B. Arnesen. Kõigi eestlaskonna
nimel tervitas Soome sportlasi ja teisi
kutsutud külalisi Eesti ja Portugalia
keelse kõnega hr. A. Uint. Vahepeäl
esineti lauludega, nii koori kui hr. J.
Mölder'i poolt.

Soome konsul tänas enda, kui ka
Soome sportlaste nimel, lahke vastuvõtu
eest ja andis sõna Kalevi Kotkale, kes

lühikese kuid südamliku soomekeelse
kõnega tugeva aplausi osaliseks sai. Pääle
teelauda asuti iõbusale vestlemisele ja
tutvuneti üksteisega. „Uus Kodu” abi-
esimees hr. P. Weltson leidis kohase
silmapilgu olevat ja andis kõigi külaliste
ees üle, hiljuti valmis saanud Eesti Seltsi
„Uus Kodu” auliikme kaardid konsulite
hr. Lyder Sagen'ile ja hr. Dr. Petras
Maciulius'ele, mille pääle hr. Dr. Petras
Maciulius südamliku tänu avaldas ja
soovis et need sõpruse sidemed ikka kõ-
veneks, mis juba olemas Eesti, Soome
ja Leedu vahel, et pisukesed sõbrad võik-
sid tugevad olla ja vastu panna ühise-
le vaenlasele nüüd ja tulevikus.

Tugev kiiduavaldus järgnes Maciu-
lius'e kõnele. Laieneti avaras saalis ja
peagi oli jalakeerutus täies hoos, kuid
lõbus ja harukordne koosviibimine pidi
hilise aja tõttu peagi lõppema ja Soome
sportlaste hooldaja konsul, viis omad
hoolealused Hotel Terminus'se tagasi,
kõigi palumistest hoolimata. Tuletas aga
meelde, et 24as. ja 25es. on ligidal mill
võime jälle omi sõpru kohata spordi
selts „Paulistano” väljal. Üldiselt jättis
koosviibimine kõigile häa mulje.

24. märtsil laulis eesti koor raadios
ühes bassi J. Mölder'iga soomlaste võist-
luspäeva puhul mõned Soome ja Eesti
heliloojete tööd.

Eestis valitsegu Eesti nimi

Posti, telegraafi ja telefoni asutustele on juba hulk aastaid tagasi antud kindlad eestipärased nimed, nagu Tallinn, Tartu, Paide, Põltsamaa, Kuressaare jne. 8 aastat tagasi paigutati need nimed maailma postiliidu ja telegraafiliidu poolt väljaantud kogu maailma posti, telegraafi, telefoni asutuste üldnimestikku. Vaatamata sellele, et need nimed juba enam kui kümme aastat on tarvitusel, siiski figureerivad veel sageli kirjaümbrikkudel ja telegrammidel sarnased nimed, nagu Revel (Reval), Dorpat, Jurjev, Arensburg, Baltishport jne. Nende nimede tarvitamist keelab isegi vastav seadus, millest pole aga senini eriliselt kategooriliselt kinni peetud. Sarnane kahe külgne nimede tarvitamine tekitab suuri segadusi. Tahetakse näiteks välismaalt saata Viljandisse telegrammi ja sihtkoha nimena tarvitatakse Fellin, siis ei leita üheski välismaa posti nimestikus sarnast nime, sest sääl on ilmunud vastav linn oma õige nimega, Viljandi. Muidugi ei teata nüüd, kus asub Fellin ja telegramm läheb lihtselt kaduma.

Postivalitsus on korduvalt saatnud laiali üleskutseid ja palveid, et kodanikud võtaksid tarvitusele õiged eestipärased kohanimed. Kõik need palved on jäänud aga tagajärjetuks. Nüüd on

postivalitsus otsustanud toimida sama karmilt, nagu seda tegi Norra ja Türgi postivalitsused, kui Kristiania ristiti ümber Osloks ja Konstantinopol Istambuliks. Nimelt ei viidud enam ühelegi postisaadetise saajale saadetist kätte, kui need olid adresseeritud vanade nimedega. Ka meil edaspidi nii sise kui ka välismaalistel postisaadetistel peab nii adreassaadi kui ka saatja aadress Eesti postiasutuse, maakoha või tänava nimetus väljendatud olema maksva riigikeelse nimetuse kohaselt, mingisugusedki nimetuste teisendid pole lubatavad. Postisaadetist, mille aadress ei vasta nõuetele, Eesti postivalitsus kätte ei toimeta ja nendega talitatakse kui väljastamatute saadetistega. Sisemaaliste postisaadetiste suhtes hakkab see kord maksma 15. jaanuarist 1934. ja välismaaliste postisaadetiste suhtes 15. veebruarist 1934 a. Selle uue korraldusega peavad esijoones arvestama võõramaalastest ärimed, kes armastavad oma nurgastampidel tarvitada sarnaseid nimesid nagu Reval ja Fellin. Rahvusvahelise postiliidu kaudu on uus korraldus tehtud teatavaks kogu maailmale ja samuti kodumaa postkontorid rakendatakse töösse, et rahvale võimalikult kiiresti teha teatavaks uut erikorraldust.

„Sakala”

SELTSI TEATEID

Uus juhatus, mis valitud 4. märtsil s.a., oma esimesel koosolekul jagas oma vahel ametid:

esimees — RUDOLF RUPSKY
 abiesimees — PAUL WELTSON
 peasekretär — JOHANNES TOOM
 1 ne. sekretär — WALTER KALJU
 2 ne. sekretär — JAAN MÖLDER
 kassapidaja — AUGUST TELLER
 kassapidaja abi — EDUARD TRELL

Uuemad teated Eestist

„O Estado de S. Paulo“ teatel 13. veebr. s. a. On Eestis riigivanema Konstantin Pätsi poolt väljakuulutatud erakorraline seisukord riigis ja sõjavägede ülemjuhatajaks nimetatud kindral J. Laidoner. Erakorraline seisukord on väljakuulutatud kuueks kuuks. Vabadussõjalaste häälekandjad on suletud ja nende juhid vangistatud. Vabadussõjalaste organisatsioonid oma militaarse korraldusega on hakanud terroriseerima. Kogu riigis valitsevat rahu.

• • •

Viimased teated Eestist

„O Estado de S. Paulo“ järele 20. märtsil teatatakse Tallinnast, et presidendi ja riigikogu valimised, mis olid kindlaks määratud 22. ja 23. aprillile, lükati edasi. Sama dekreediga kuulutati välja piiramise seisukord kolme kuu pääle.

* * *

Kõik loevad Brasilia

Eestlaste ajakirja,

kõik teevad kaastööd.

Tellige „UUS KODU“ aastakäik!

Eesti Vabariigi Konsulaat Rio de Janeiros

Aukonsuli Rudolf Ise Kõnetunnid:

äripäevadel 10–12

— Telefon 7-2745

Konsulaadi aadress:

Rio de Janeiro — Rua Goulart, 11 — Copacabana

Theodoro G. Do'

Korraldab passisid ja isikutunnistusi, naturaliseerimiseks ja muuks otstarbeks.

Tõlgib Saksa, Prantsuse, Inglise, Greeka, Hispaania, Italia, Ladina, Poola ja Venekeelt.

— Rahalised nõudmised. —

Rua Quintino Bocayuva, 54 - 4. korral - saal 409

Telefon 2-7554 — SÃO PAULO

Atelier Mme. Clara

Valmistab kõigeparemini,

kleite, mandleid ja kostüüme,

viimaste moodide järele.

Rua Antonio de Queiroz, 11 :: São Paulo

Vihtlemise Saun

Vannid avatud igapäev kella 10–22 õhtul, 1 tund 2\$500

Vihtlemise saun avatud igal neljapäeval, reedel, laupäeval ja pühapäeval, hind 2\$500

Rua Tenente Penna, 29 (Bom Retiro)

R. Rupsky

SAKSA FOTOÄRI

Asutatud 1890. a.

“BERNARDO”

Arthur Schmidt

vide ja pastellidega. Endiste ülesvõtete uuesti fotografeerimine. Soovikorrall teeb ülesvõtteid ka kodus.

Täidab kunsti väärtuslikult kõik tööd. Eriala suurendada ülesvõtteid tumedates ja pruunides toonides. Fotoülesvõtete värvimine, õlivärvide ja pastellidega.

Rua São Caetano, 111. (Endine 103)

S. Paulo

Eesti Seltsi „UUS KODU”
EINELAUD

— Avatud igapäev —

Kõige maitsevamalt valmistatud eesti toitudega ja parimate napside valikuga.

Hinnad mõetukad ja teenimine korralik.

Austusega Einelauapidaja: **A. Veiderpass**

S. P. E. A. H. Selts'i „UUS KODU”

Ajakirja toimetus

asub

Rua Conde de Sarzedas, 26

kaastööd ja kirjad palume saata:

Caixa Postal 3530

SÃO PAULO - Brasil